20 Νοεμβρίου 2013

Η πορεία της ιεραποστολής στην Κούβα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Φωτό:ierapostoli.wordpress.com

Με τη χάρη του Θεού και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεξικού και Κεντρώας Αμερικής κ. Αθηναγόρα συνεχίζουμε τον ιεραποστολικό μας αγώνα στην Αβάνα της Κούβας.

Η διακονία μας εντάθηκε την τελευταία πενταετία. Όταν ήρθαμε υπήρχε μόνο ο κεντρικός Ιερός Ναός του Αγίου Νικολάου, που είχε εγκαινιάσει ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος το 2004, και μία κοινότητα που αντιμετώπιζε σε γενικές γραμμές αρκετές δυσκολίες. Ήταν η περίοδος που είχε φύγει, λόγω ασθενείας, ο προηγούμενος Αρχιερατικός Επίτροπος, ο π. Τιμόθεος Τόρρες, χωρίς να αντικατασταθεί από κάποιον.

Με τη βοήθεια των Ιερέων μας θέσαμε εκ νέου τις βάσεις για την καλύτερη οργάνωση της τοπικής μας Εκκλησίας. Με χαρά διαπιστώναμε ότι μας προσέγγιζαν ολοένα και περισσότεροι Κουβανοί από τις πόλεις και τα χωριά για να γνωρίσουν την Ορθοδοξία. Σήμερα λειτουργούν πέντε Ενορίες στις οποίες

διακονούμε τρεις Ιερείς και δύο Διάκονοι, με μεγαλύτερη κοινότητα αυτή του Αγίου Νικολάου στην Αβάνα.

Το θαυμαστό γεγονός είναι ότι η νεολαία περισσότερο από κάθε άλλο έχει αγκαλιάσει με ιδιαίτερη θέρμη την Εκκλησία μας. Πρόκειται για παιδιά που έχουν βαπτισθεί κατά τη διάρκεια της δεκαετούς παρουσίας μας στην Κούβα. Υπάρχουν, όμως, και οικογένειες που προσέρχονται στην πίστη μας από άλλες θρησκείες. Κυρίως από την επίσημη, κατά κάποιο τρόπο, θρησκεία της Κούβας, τη λεγόμενη «σαντερία», που ουσιαστικά είναι ένα μείγμα μαύρης αφρικανικής μαγείας με καθαγιασμένα χριστιανικά πρόσωπα. Επίσης, πολλοί Χριστιανοί μας προέρχονται από τις προτεσταντικές αιρετικές ομάδες.

Ορθόδοξες Κοινότητες έχουμε σε άλλες τέσσερεις περιοχές της χώρας. Στο Ραντσουέλο, ένα χωριό πολύ σημαντικό για την ιστορία της Κούβας, που βρίσκεται περίπου τρεις ώρες μακριά από την Αβάνα, έχουμε Ορθόδοξη Ενορία. Οι Χριστιανοί μας αυτοί ανήκαν στη λεγόμενη παλαιοκαθολική εκκλησία. Όταν ο ιερέας τους προσήλθε με την αδελφή του και δύο φίλους του στην Ορθόδοξη Εκκλησία, τότε όλο το ποίμνιο τον ακολούθησε. Την περίοδο αυτή κάνουμε μαθήματα σε είκοσι κατηχούμενους. Στο Ραντσουέλο, με δωρεά φίλου του Ιεραποστολικού Συνδέσμου, αγοράσαμε μία κατοικία, την οποία παρά τις δυσκολίες που ανέκυψαν και τη μεγάλη γραφειοκρατία τη διαμορφώνουμε σταδιακά σε Ιερό Ναό προς τιμήν του νεομάρτυρος Αγίου Γεωργίου του εξ Ιωαννίνων.

Γύρω στα επτακόσια πενήντα χιλιόμετρα ανατολικά της Αβάνας, δώδεκα ώρες δρόμο με το αυτοκίνητο, έχουμε ακόμη δύο Ορθόδοξες Ενορίες. Η μία είναι της Αγίας Παρασκευής στο κέντρο της πόλης Ολγκίν. Η ανέγερση του Ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής πραγματοποιήθηκε χάρη στη δωρεά ενός Έλληνα ευεργέτη από τον Καναδά, φίλου της Ιεραποστολής. Κατά την πανήγυρη του Ιερού Ναού προσέρχεται αρκετός κόσμος, ορθόδοξοι και μη, για να προσκυνήσει την εικόνα της Αγίας. Ο Ιερός Ναός, αν και φαίνεται ως παρεκκλήσι, χωράει περίπου ογδόντα άτομα.

Μία ακόμη Ενορία έχουμε σε ένα απομακρυσμένο χωριό το Γουϊραδίτο, όπου έχουμε βαπτίσει είκοσι άτομα. Κάνουμε προσπάθειες να αποκτήσει και το χωριό αυτό τη δική του Εκκλησία, ώστε οι πιστοί μας να μπορούν να ασκούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα.

Δυτικά της Αβάνας, σε απόσταση διακοσίων είκοσι χιλιομέτρων, σε μία πολύ σημαντική περιοχή για τον τουρισμό της Κούβας, έχουμε μία ακόμη Ορθόδοξη Κοινότητα που ιδρύθηκε από τον π. Τιμόθεο. Εκεί, ένας γιατρός βαπτίστηκε

Ορθόδοξος με το όνομα Αλέξανδρος και αργότερα έγινε υποδιάκονος. Λόγω των σπουδών του στην ιατρική, αν και ήθελε να έρθει να σπουδάσει Θεολογία στην Ελλάδα, απαγορευόταν να φύγει από τη χώρα, διότι οι γιατροί στην Κούβα θεωρούνται ιδιαίτερα πολύτιμοι και εξαιρετικοί επιστήμονες. Όταν πήγα να συναντήσω τον υποδιάκονο π. Αλέξανδρο, διαπίστωσα ότι είχε κατηχήσει σχεδόν όλη την οικογένειά του, θείους, θείες, ξαδέλφια. Όλοι αυτοί, ένα σύνολο περίπου τριάντα ατόμων, είναι πλέον βαπτισμένοι, χρειάζονται όμως περαιτέρω κατήχηση και πνευματική στήριξη. Στην περιοχή αυτή δεν έχουμε Εκκλησία ακόμη αλλά προσευχόμαστε και, Θεού θέλοντος, με το πλήρωμα του χρόνου θα ανεγείρουμε έναν Ιερό Ναό, ως το κέντρο μίας ενοριακής κοινότητας. Για την ώρα, μεταβαίνει εκεί κάθε Κυριακή ένας από τους Ιερείς της Αβάνας, ο π. Νικόλαος, και φέροντας μαζί του το αντιμήνσιο λειτουργεί κατ' οίκον.

Αυτές είναι συνοπτικά οι Ορθόδοξες Ενορίες που έχουμε ιδρύσει στην Κούβα. Υπάρχουν βέβαια δύο πόλεις ακόμη, όπως η Καναβέι και η Ματάνσα, όπου υπάρχουν άνθρωποι που άκουσαν και θέλουν να γνωρίσουν καλύτερα την Ορθοδοξία. Αυτή τη στιγμή όμως, οι Ιερείς δεν επαρκούμε για να ξανοιχτεί περισσότερο η Ιεραποστολική μας προσπάθεια. Ωστόσο έχω την ελπίδα ότι χάριτι Θεού και με τις προσευχές όλων υμών των φίλων και συνεργατών της Εξωτερικής Ιεραποστολής θα βρεθούν άξιοι συνεργάτες, που με θεολογικό καταρτισμό και ένθεο ζήλο θα συμβάλουν στη σπορά του Ευαγγελίου του Χριστού στη διψασμένη πνευματικά Κούβα.

Μεγάλη ήταν η χαρά μας κατά την περσινή πανήγυρη του Αγίου Νικολάου. Η παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας εμψύχωσε. Τον συνόδευαν ογδόντα πέντε Ελληνοαμερικανοί της Νέας Υόρκης, μεταξύ δε αυτών και αρκετοί Άρχοντες του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που έδωσαν έναν ξεχωριστό τόνο στην εορτή.

Οι εκδηλώσεις διήρκησαν συνολικά τέσσερις μέρες. Η Βικαρία μας (Αρχιερατική Επιτροπή) είχε ετοιμάσει κάποια ιδιαίτερα ποιμαντικά προγράμματα για την περίσταση. Στον πανηγυρικό Εσπερινό η παρουσία του κόσμου ήταν εντυπωσιακή. Συμμετείχαν περισσότεροι από διακόσιοι πιστοί Κουβανοί. Επιπλέον, είχαμε πάρει άδεια από τις αρχές για την περιφορά της εικόνας του Αγίου Νικολάου στους κεντρικούς δρόμους πέριξ του Ναού. Στις επτά το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η περιφορά της εικόνας. Περάσαμε από τη Ρώσικη Εκκλησία, όπου εθιμοτυπικά κάναμε σχετική δέηση με τον Ρώσο Ιερέα.

Την επόμενη μέρα μετά τη Θεία Λειτουργία τελέστηκε η βάπτιση μίας μικρής ομάδας κατηχουμένων μας στο βαπτιστήριο του Ιερού Ναού. Ήταν μία ιδιαίτερα ξεχωριστή μέρα, καθώς διέκρινε κανείς στα πρόσωπά τους τη χάρη του Παναγίου

Πνεύματος.

Εύχεσθε, αδελφοί μας, να συνεχίζεται το έργο του ευαγγελισμού των ψυχών εδώ στη μακρινή Κούβα.

Με αγάπη Χριστού π. Αθηναγόρας Πέρεξ

Πηγή: Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός Γ΄ Τρίμηνο 2013. Σελ. 112-117